

Marta Godłowska, Małgorzata Kaczanowska

Nowa Huta - Pleszów. Stanowisko 17

Informator Archeologiczny : badania 9, 42

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NOWA HUTA - PLESZÓW
Stanowisko 17

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie
Oddział w Nowej Hucie

Badania prowadziła dr Marta Godłowska i mgr Małgorzata Kaczanowska. Finansowała Huta im. Lenina. Dziwiętnasty sezon badań. Osada wielokulturowa - neolit, epoka brązu, okres przedrzymski, okres wczesnośredniowieczny.

Prace objęły zachodnią część stanowiska położonego na terasie lewego brzegu Wisły. Wykopy rozłożone były wzdłuż osi cypla terasy. Badaniami objęto teren 12 arów, gdzie stwierdzono wystąpienie 124 obiektów, w większości o charakterze osadniczym. Do najstarszych obiektów należały głębokie jamy zasobowe z materiałem związanym z fazą średnią kultury lendzielskiej. Większość obiektów związana była z kulturą ceramiki promienistej - zarówno jamy o charakterze zasobowym, jak i wylepione gliną paleniska w obrębie warstwy kulturowej.

Stwierdzono istnienie śladów rowu palisadowego z wyraźnymi śladami po słupach, związanego prawdopodobnie z neolitem, o niesprecyzowanej dotychczas przynależności kulturowej. Z epoką brązu związane jest kilka obiektów osadniczych m.in. jama z warstwą muszli szczęzi na dnie, oraz szeroki lekko zakolony rów z charakterystycznymi przerwami i wąskim rowkiem palisadowym - wewnętrznym. Na wczesną epokę brązu datować można także podwójny pochówek dziecięcy z wyposażeniem w zawieszki z kół dzika. W części północnej badanego terenu, w głębi terasy stwierdzono wyraźne rozrzedzenie osadnictwa. Na obszarze tym, silnie zniszczonym przez wykopy przemysłowe odkryto częściowo zachowany grób ciało-palny, popielnicowy. W popielnicy oprócz kości dziecka w wieku 6-10 lat wystąpiły zabytki żelazne - nóż, klamra do pasa i zapinka, pozwalające datować pochówek na okres przedrzymski.

Najmłodsze obiekty to, stwierdzone w części południowej, płytkie jamy z wczesnośredniowieczną ceramiką tzw. "białą".

Materiały przechowywane są w Oddziale Muzeum Archeologicznego w Nowej Hucie.

Badania będą kontynuowane.

OLBRACHCICE
Stanowisko 8

patrz
paleolit i mezolit